

Forfatter: Bording, Anders

Titel: Naar Himlen Sielff ey Vill udgyde

Citation: Bording, Anders: "Naar Himlen Sielff ey Vill udgyde", i Bording, Anders:*Digte*. - 1984, udg. af ERIK SØNDERHOLM , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, 1984-86, s. 261. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-bording01val-shoot-workid118544/facsimile.pdf> (tilgået 14. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte. - 1984

<p>14. Men Straffen hende fulde, Som det sig burd' og skulde, Hun blev sig selv til Meen, Med Seener, Kiød og Been Omvend til haarden Steen.</p> <p>15. Hvad Gavn det er en Hyrde Saa jammerlig at myrde Med Længsels haarde Væ, Det kandst du deraf see, O strenge Galathe.</p> <p>16. Men før jeg nogenlunde Dig saadan Straf vil unde, Jeg heller vilde da Til døde selver gaa, Saa stilles min Attraa.</p> <p>17. Kom derfor Folke-myrder, Som letter alle Byrder, Gjør Ende paa min Klag, Giv mig min Afskeed fag, Den Skønne til Behag.</p>	<p>18. Men Ak! hvad vil jeg arme Mig selv med Sorrig harme, Forgieves giøre mat, Jeg staar dog her forlat Den gandske lange Nat.</p> <p>19. Aurora før oprinder, Diana slet forsvinder, De Stierner sagtelig Af Himlen snige sig, Før hun vil høre mig.</p> <p>20. Thi nødes jeg tillige Med Natten at afvige Saa trøstløs, O væ! Hen til mit unge Fæ, Far vel O Galathe.</p> <p>21. Far vel, og naar du finder De Taare, som her rinder For dig paa Jorden ned, Da tænk paa den Fortræd Din Coridon hand leed.</p>
---	---

157.

[23] *Daphnis* beklager Sin Længsels och Skilsmis
fra Sin Kiærste Hyrdinde *Charitnis*.

1.
Naar Himlen Sielff ey Vill udgyde
Sin høye gunst aff runden hand
Och med sin Almact sønderbryde
Ulychens mact och haarde baand
Hvad Anslag da kand fremgang faa.
Hvo kand med egen krafft formaa
[S]in Skiebns [maal] att offvergaa.

2.
Charitni Skjønniste Hyrdinde
J Lyst och Nød min trøst och Liid
Du Veedst Vell sielff h[v]or mangen Sinde
Wj med Vlychen haffde striid,
Vi Trode fast os Vaar bestemt
En bedre dag som Lychens Skiemt
For os kon Lidet haffde giemt.

[24]

3.
 Ja giemt ò Væ ia giemt forleng
 Ja den tiid giemt saa Vell som endt
 Jeg flux min Sang min Pi[b'] och Streng
 Som gjorde mig J Marchen kiendt
 Mit unge fæ ia det som mig
 Mest krencher ò *Charimi* dig
 Forlade maa elendelig.

4.
 Dermed fich ald Vor haab een ende
 Och Slett i Sorgens haff forgich
 Ach att Vor Lengsell och Elende
 Tillige med een Ende fich
 O onde dag ò Vrede tiid
 Hvi komst du dog saa snarlig hiid
 Och spilte Voris haab och Liid,

5.
Cynthius med Sin Sorte Kaahe
 Aff ynchsomhed da Skiulte sig
 De tyche Skyer mangen drabe
 For os udøste modelig,
 Ja hvad Naturen har bereed
 Med Such och Klage tet begræd
 Vor Skilsmis och elendighed.

6.
 O Fromme Siell Jeg kand ey glemme
 Mig Siellf Jeg før forglemmer plat
 [15] Din Ach, Ach Væ, din Svage Stemme
 Din Such och graad du till god Natt
 Mig Arme gaffst ieg Veed att du
 Titt tencher oc hvordan min Hu
 Vaar daa beklemt och er endnu.

7.
 Ach Ach Skall ieg nu Slett ombære
 Dig Engelskiønne till min død
 Skall ieg rett aldrig nyde mere
 Din Venlighed och tale Sød.

Som ieg fornummet har och Veed
 Med dyd och Ære Vaar bekleed
 Och offver alt med trofasthed.

8.
 Daa Vill ieg mig till Marchen giffve
 Hvor ieg min Smerte Klagelig
 Begræde vill och Enlig bliffve
 Och Saa till døde Sørge mig,
 Kom did kom snart ò blæge død
 Løs op mit lengsels haarde Nød
 Och giff mig der den Sidste stød.

9.
 Och naar du Skiønne faar att spørge
 Min død och till min graff Vill gaa
 Vær trøstig da, Lad aff att sørge
 Och Skriff kon saa der offven paa
 Her hviler *Daphnis* dydefuld
 Som Vaar Sin kierist altid huld
 Ja Lengis end i Sorten Muld.

10.
 Daa veed ieg Vell dit ædle Hierte
 Sig iche saa kand holde daa
 Att du io dig aff Lengsels Smerte
 Din Afscheed ynsher snart herfra,
 Men Still din Such och Klagessang
 Du faar snart bod for ald din tvang
 Din Tid Vill her ey bliffve Lang.

11.
 Trodts saa Trodts ald Vlychens Vrede
 Trodts hendes Vforskyldte Straff
 Naar Vore Siele boer i glæde
 Och Legemern udi een graff
 thi far nu Vell och kom till mig
 Naar Himlen saa beschieer dig
 Far Vell Far Vell Ævindelig.

Finis

[2